

що той влѣзе самъ въ корабъ, и сѣдаше на море-то; а сичкій народъ вѣше по край море-то на земла-та. И учаше ги много съ притчи, и говораше имъ въ поученіе-то си: Слѣшайте. Ето излѣзе сѣятель-тъ да сѣе. И като сѣаше, едно падна край пъта, и додоха птици-ты небесны, и исклѣваха го. И дръво падна на камени-то (мѣсто), дѣто нѣмаше земля много, и наскоро изникна, защото нѣмаше дълбина отъ земля: Но когато изгрѣа слънце-то, припърлиа: и защо-то нѣмаше корени, изсхна. И дръво падна въ търне-то; и обростоха търне-то, и го заглашиха, и плодъ не даде. И дръво падна на добра-та земля; и даваше плодъ, който възходаше и расташе: и принесе едно тридесать, и дръво шестдесать, а дръво сто. И говораше: които има уши да слыша, нека слыша.

Въ сѣвота на гѣ: недѣла.
отъ Матѣа, зачало, .90

Иа онова вѣмѣ, направиха съвѣтъ Фарисейти на Исуса, какъ да го обложатъ въ (нѣкоя) дѣла. И провождатъ до него ученицы-ты си, заедно съ Иродіань-ты, и дѣмаха: Учителю! знаемъ че ты си правъ, и на истина Божіа пѣтъ поучавашъ, и отъ никого не тае грѣхъ: защото не глѣдашъ на лице на чловецы-ты. Кажни ни прочее ты какъ мнишъ? право ли е да даваме

данъ на Кесарѣ, или не? И Исусъ позна лѣжавство-то имъ, и рече: за-що ма искѣшавате, лицѣмѣри? Покажете ми монета-та на данъ-та. И тѣ мѣ донесоха пѣназъ. И рече имъ: чій е тоа образъ, и надписъ-тъ? И рѣкоха мѣ: Кесаревъ. Тогава имъ казва: Като е тѣй, отдавайте Кесаревы-ты на Кесарѣ: И Божіи-ты на Бога. И като чѣха зачѣдихаса, и оставиха го, та си отидоха.

Въ недѣла гѣ:
отъ Матѣа, зачало 87.

Рече Господь таа притча. Имаше чловекъ нѣкой домовитъ, който насади лозіе, и оградилъ го съ плетъ, и ископа въ него жлебъ и съзида стѣпъ, и даде го подъ наемъ на земледѣлцы, и отиде. И когато навлижи вѣмѣ-то на плодове-ты, прати слѣги-ты си до земледѣлцы-ты да земжтъ плодове-ты мѣ: И земледѣлцы-ти улови-ха, слѣги-ты мѣ: Едного ви-ха, дръгго у-ви-ха, а дръгго съ каменье повиха. Пакъ прати дръги слѣги по много отъ пѣрвы-ты; и направиха и тѣмъ такождѣ. Най послѣ проводи до тѣхъ сына си, и дѣмаше: ще са засраматъ отъ сына ми. Но земледѣлцы-ти, като видѣха сына мѣ, рѣкоха помѣждѣси: тоа е наследникъ-тъ; елате да го убиѣмъ, и да усвоимъ наследіе-то мѣ. И като го улови-ха, изведоха (го) възъ отъ лозіе-то, и у-ви-ха (го). И тѣй когато доде

стѣпанникъ-тъ